

Sygn. akt IV Ua 38/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Jacek Witkowski

Sędziowie: SSO Katarzyna Antoniak (spr.)

SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w W.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji wnioskodawcy J. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 września 2014r. sygn. akt IV U 372/14

I. zmienia zaskarżony wyrok i ustala prawo J. K. do zasiłku chorobowego za okres od 15 maja 2014 roku do 13 czerwca 2014 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na rzecz J. K. kwotę 30 (trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania za II instancję.

Sygn. akt: IV Ua 38/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 września 2014r. Sąd Rejonowy (...) oddalił odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Decyzją z 16 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. odmówił J. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r. Podstawą do wydania decyzji było ustalenie, że zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność ubezpieczonego do pracy w tym okresie nie spełniało wymogów określonych w rozporządzeniu z 27 lipca 1999r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. K. argumentował, że leczy się na kręgosłup. Poczul się gorzej i poprosił w zakładzie pracy o urlop w dniach 13 i 14 maja 2014r. Jednakże ból nasilał się i w dniu 13 maja 2014r. udał się do lekarza i otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r. Podniósł, że nie może odpowiadać za błąd lekarski i organ rentowy powinien to skorygować.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na stanowisko zawarte w decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił, że J. K. jest zatrudniony jako handlowiec w (...) Sp. z o.o. w W.. W dniach 13 i 14 maja 2014r. przebywał na urlopie wypoczynkowym. W dniu 13 maja 2014r. udał się do lekarza, gdyż poczul gwałtownie nasilający się ból kręgosłupa i drętwienie prawej nogi.

Podczas wizyty otrzymał zaświadczenie lekarskie stwierdzające jego niezdolność do pracy w dniach 15 maja – 13 czerwca 2014r.

Zgodnie z art.53 ust.1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przy ustaleniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodem stwierdzającym czasową niezdolność do pracy z powodu choroby są zaświadczenia lekarskie wydane na odpowiednim druku według wzoru określonego w przepisach art.55 w/w ustawy. Zasady wystawiania zaświadczeń zostały ustalone w rozporządzeniu z 27 lipca 1999r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w wyniku kontroli lekarza orzecznika ZUS (Dz.U Nr 65, poz.741 ze zm.). Z § 3 w/w rozporządzenia wynika, że zaświadczenie lekarskie wystawia się na okres od dnia, w którym przeprowadzono badanie lub od dnia bezpośrednio następującego po dniu badania. Może być jednak wystawione na okres rozpoczynający się po dniu badania nie później niż czwartego dnia po dniu badania jeżeli bezpośrednio po dniu badania przypadają dni wolne od pracy lub badanie przeprowadzone jest w okresie wcześniej orzeczonej niezdolności do pracy.

W niniejszym przypadku żadna z powyższych sytuacji nie wystąpiła, bowiem w dniu 13 maja 2014r. był to wtorek i po nim nie nastąpiły ani dni wolne od pracy, ani również badanie nie było przeprowadzone w okresie wcześniej orzeczonej niezdolności do pracy gdyż z listy obecności (k.7) wynika, że ubezpieczony przed datą 13 maja 2014r. pracował.

Zdaniem Sądu Rejonowego tak wystawione zaświadczenie lekarskie nie spełnia warunków określonych w powyższych przepisach i w związku z tym nie może stanowić podstawy przyznania i wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r.

Z tych względów Sąd Rejonowy odwołanie J. K. oddalił.

Od powyższego wyroku apelację wniósł J. K. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

- brak wszechstronnego rozważenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności nieuwzględnienia całkowitego braku jego winy w błędnie wystawionym zaświadczeniu lekarskim za okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r.,
- nadmierny formalizm i brak elementarnych zasad sprawiedliwości poprzez akceptację faktu pozbawienia go zasiłku chorobowego przez organ rentowy, który w swojej decyzji nie zakwestionował jego niezdolności do pracy w okresie od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r.

Wskazując na powyższe J. K. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że przysługuje mu zasiłek chorobowy za okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja J. K. podlegała uwzględnieniu.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy ustalił prawidłowy stan faktyczny, ale doszedł do błędnego przekonania o braku podstaw do przyznania ubezpieczonemu zasiłku chorobowego za okres od 15 maja 2014r. do 13 czerwca 2014r. Nie ulega wątpliwości, że lekarz wystawiający zaświadczenie o czasowej niezdolności ubezpieczonego do pracy popełnił błąd wystawiając je od dnia, które nie przypadało ani w dniu badania, ani w dniu następnym, przy jednoczesnym braku przesłanek, określonych w w/w rozporządzeniu, do wystawienia zaświadczenia na okres rozpoczynający się od trzeciego dnia po dniu badania ,tj. od 15 maja 2014r. Okoliczność ta nie powoduje jednak utraty przez ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego. Błąd formalny zaświadczenia lekarskiego nie skutkuje bowiem nieważnością (utrata ważności) takiego zaświadczenia. Sankcji takiej nie przewiduje w/w ustawa z 25 czerwca 1999r., a czyni tak w przypadku uniemożliwienia skontrolowania zaświadczenia lekarskiego poprzez uniemożliwienie badania lub niedostarczenie posiadanych wyników badań bądź też w przypadku określenia przez lekarza orzecznika wcześniejszej daty ustania niezdolności do pracy niż określona w zaświadczeniu lekarskim – art.59 ust.6 i 7 ustawy. W takiej sytuacji – w myśl ust.10 wskazanego przepisu organ rentowy wydaje decyzję o braku prawa do zasiłku.

W okolicznościach niniejszej sprawy dla ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do uzyskania zasiłku chorobowego za okres objęty zaświadczeniem lekarskim istotne jest to, czy ubezpieczony spełnia warunki, o których mowa w art.6 ust.1 ustawy. Zgodnie z tym uregulowaniem zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że ubezpieczony stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W., a zatem w okresie trwania ubezpieczenia chorobowego z tytułu tego zatrudnienia. Spełnił zatem przesłanki do nabycia zasiłku chorobowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.386§1 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Na podstawie art.98§1 kpc Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu ubezpieczonemu kwoty 30 złotych tytułem kosztów postępowania za drugą instancję (opłata od apelacji).